

Confruntarea lui Ilie cu falșii profeți. Jertfa de pe Muntele Carmel

Atunci, Obadia a plecat să-l întâlnească pe Ahab și să-i spună. Ahab a alergat în mare grabă și s-a dus să-l întâmpine pe Ilie. Când l-a văzut pe Ilie, Ahab i-a zis:

– Tu ești cel care-l răzvrățești pe Israel?

– Nu eu îl răzvrătesc pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, prin aceea că L-ați părăsit pe Domnul, Dumnezeul vostru și ați mers după baali. Și acum, trimite și adună la mine întregul Israel pe Muntele Carmel, și pe cei patru sute cincizeci de profeți nerușinați ai lui Baal și pe cei patru sute de profeți ai Așerei, care mănâncă la masa Izabelei!

Ahab a trimis atunci pe toți fiii lui Israel, și toți profeții s-au adunat pe Muntele Carmel. Iar Ilie s-a apropiat de ei toți. Și le-a zis Ilie:

– Până când veți șchiopăta din amândouă gleznele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El! Iar dacă este Baal, mergeți după el!

Dar poporul n-a răspuns nimic. Și a zis Ilie către popor:

– Eu singur am rămas profet al Domnului. Profeții lui Baal sunt patru sute cincizeci, iar profeții Așerei sunt patru sute. Dați-ne doi boi! Ei să-și aleagă unul, să-l taie în bucăți și să-l așeze deasupra lemnelor, dar foc să nu pună. Iar eu îl voi rândui pe celălalt bou, dar foc nu voi pune. Voi să strigați numele dumnezeilor voștri, iar eu voi chema numele Domnului Dumnezeului meu. Ei bine, Dumnezeul care va răspunde cu foc, acela este Dumnezeu.

Întregul popor a răspuns, zicând:

– Bun e cuvântul pe care l-ai grăit!

Iar Ilie le-a zis profetilor rușinii:

– Alegeți-vă un bou și jertfiți voi întâi – fiindcă sunteți mulți! – și chemați numele dumnezeului vostru; dar foc să nu puneți!

Aceia au luat un bou și au făcut așa, și, de dimineața până la amiază, au chemat numele lui Baal, zicând:

– Auzi-ne, Baale, auzi-ne...!

Și nici că glas a fost, și nici auz. Și alergau bezmetici în jurul jertfelnicului pe care-l făcuseră.

Și se făcuse amiază, iar Ilie Tesviteanul își bătea joc de ei, zicând:

– Strigați cât vă ține gura, că el e dumnezeu! Poate că se gândește ori s-a apucat de vreo oarecare treabă, ori poate că doarme... Strigați ca să se trezească....

Iar ei strigau cu glas mare și, după obiceiul lor, se tăiau cu cuțitele și se loveau cu bice până ce le dădea sângele. Și au tot profețit până-n seară, la vremea jertfei, dar nici glas nu a fost și nici auz. Atunci, Ilie Tesviteanul a grăit către profeții urâciunilor, zicând:

– Dați-vă acum la o parte, ca să-mi aduc și eu jertfa!

Iar ei s-au dat deoparte, mai încolo. Iar Ilie a zis către popor:

– Apropiați-vă de mine!

Și întregul popor s-a apropiat de el. Atunci, Ilie a luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor lui Israel, așa cum Domnul îi spusese lui Iacov: „Israel va fi numele tău!” Și a zidit pietrele întru numele Domnului, și a reparat jertfelnicul

care fusese dărâmat. Iar împrejurul jertfelnicului a săpat un șanț în care ar fi încăput două măsuri de sămânță. Și a îngrămădit lemnele pe jertfelnicul pe care-l făcuse și a tăiat bucățile de carne menite arderii-de-tot, și le-a așezat deasupra lemnelor, și le-a rânduit pe jertfelnic, zicând:

– Aduceți-mi patru vedre de apă și vărsați-le peste jertfă și peste lemne!

Și au făcut așa.

– Faceți-o a doua oară!

Și au făcut-o a doua oară.

– Faceți-o a treia oară!

Iar ei au făcut-o a treia oară. Apa alerga împrejurul jertfelnicului, iar șanțul se umpluse de apă. Ilie și-a ridicat atunci glasul către cer și a zis:

– Doamne, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Israel, auzi-mă, Doamne, și răspunde-mi astăzi cu foc, ca să cunoască tot poporul că Tu ești Domnul, Dumnezeul lui Israel, și că eu sunt robul Tău și de dragul Tău am făcut eu lucrurile acestea! Auzi-mă, Doamne, auzi-mă cu foc, ca să cunoască

acest popor că Tu ești Domnul Dumnezeu și că Tu ai întors la Tine inima acestui popor!

Atunci, foc a căzut din cer de la Domnul și a mistuit jertfa și lemnele, și apa care era în șant; focul s-a prelins peste pietre și lut. Întregul popor a văzut și a căzut cu fața la pământ, și a zis:

– Cu adevărat, Domnul este Dumnezeu!
Domnul acesta este Dumnezeu!

Și a zis Ilie către popor:

– Prindeți-i pe profeții lui Baal, încât niciunul dintre ei să nu scape!

Și i-au prins, iar Ilie i-a dus la pârâul Chișonului și acolo i-a înjunghiat.

Revine ploaia!

După aceea, i-a zis Ilie lui Ahab:

– Du-te și mănâncă și bea, că se aude vuiet de ploaie!

Și s-a dus Ahab să mănânce și să bea. Iar Ilie s-a urcat pe Carmel și, plecându-se la pământ, și-a pus fața între genunchi și i-a zis slujitorului său:

– Ridică-te și uită-te spre mare!

Slujitorul s-a uitat și a zis:

– Nu e nimic.

– Du-te și fă-o de șapte ori!

Iar acela s-a dus de șapte ori. Și a fost că, a șaptea oară, iată, un norișor cât o palmă de om scotea apă din mare. Ilie i-a zis slujitorului:

– Du-te și spune-i lui Ahab: „Înhamă-ți caii la căruță și du-te devale, ca să nu te oprească ploaia!”

Și a fost că, între timp, cerul s-a înnegrit de nori și de vânt, și a fost ploaie mare. Iar Ahab a înhămat și s-a dus la Izreel. Și mâna Domnului era peste Ilie. Acesta, încingându-și mijlocul, a alergat înaintea lui Ahab în Izreel.

Ilie fuge de persecuția Izabelei la Horeb, unde este hrănit de un înger

Ahab i-a spus Izabelei, femeia sa, tot ceea ce făcuse Ilie, cum îi omorâse pe profeți cu sabia. Atunci, Izabela a trimis la Ilie să i se spună:

– Tu ești Ilie, iar eu sunt Izabela. Așa să-mi faci mie dumnezeu – ba încă mai mult – dacă mâine, la vremea aceasta, nu voi face cu viața ta ceea ce ai făcut tu cu viața fiecăruia dintre ei!

Ilie s-a temut și s-a ridicat să-și scape viața, și a venit la Beer-Șeba, în țara lui Iuda, unde își lăsase slujitorul. Și a mers în pustie, cale de o zi, iar apoi s-a așezat sub un ienupăr rugându-și moartea:

– Destul îmi este acum! Ia-mi, Doamne, viața, că nu sunt eu mai bun decât părinții mei!

Și s-a culcat, și a adormit acolo, sub copac. Și, iată, un înger s-a atins de el, și i-a zis:

– Scoală-te și mănâncă!

Ilie s-a uitat și, iată, lângă căpătâiul său erau o azimă de orz și un urcior cu apă. Și s-a sculat, și a mâncat, și a băut, și a adormit din nou. Iar îngerul Domnului s-a întors și l-a atins din nou, și i-a zis:

– Scoală-te și te hrănește, că lungă îți este calea!

Iar el s-a sculat și a mâncat, și a băut. Și, în puterea acelei hrane, a mers patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la muntele Horeb, culmea muntelui Sinai, locul unde Dumnezeu

Se descoperise odinioară lui Moise. Acolo, a intrat în peșteră și a locuit în ea. Și, iată, cuvântul Domnului a fost către el, și i-a zis:

– Ce faci aici, Ilie?

– Mare râvnă am avut pentru Domnul Atotțitorul, de vreme ce fiii lui Israel Te-au părăsit și Ți-au dărmătat jertfelnicele, iar pe profeții Tăi i-au ucis cu sabia. Eu singur am rămas, iar ei caută să-mi ia viața.

Ilie Îl întâlnește pe Dumnezeu în adiere de vânt lin

– Să ieși mâine și să stai în fața Domnului în munte. Și, iată, Domnul va trece. Înaintea Domnului va fi o vijelie năprasnică ce va despica munții și va sfărâma stâncile, dar nu în vijelie va fi Domnul. După vijelie va fi cutremur, dar nu în cutremur va fi Domnul. Și după cutremur va fi foc, dar nu în foc va fi Domnul. Și după foc va fi adiere de vânt lin, și într-însa va fi Domnul.